

Vietatea

Agafia

“Am văzut o vietate
.....căutând printre gunoaie
Vietatea nu era un câine, nu era pisică, nu era șoarece
Vietatea, Doamne, era un om”(Manuel Bandeira)

Dă mă un leu
care dă mă un leu
pată pe retina orașului
amorțești viața pe trotoare
eliberate de așteptări
nu înrădăcinezi nimic
devorezi delăsarea cu amintiri strivite
pulbere tăbăcită
sub talpa lipsită de zare
calcinată din gunoaie
niciodată nu vei înflori
din tine ce va rămâne oare
zilele nu-ți spun nimic
nici afișele
foamea își flutură zdrențele
peste același mâine
într-o zi ai plecat
așa cum ai trăit
astfel a fost istoria ta
fruct strivit pe asfalt
oh cum înalță nepăsarea
murmurul morții peste tine